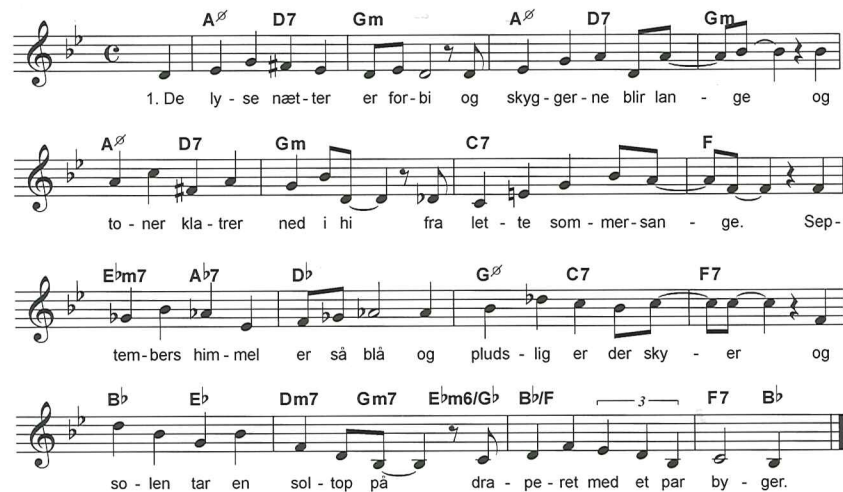

SEPTEMBER

nielsen/andreasen 2001

1. De ly-se næt-ter er for-bi og skyg-ger-ne blir lan-ge og
to-ner kla-trer ned i hi fra let-te som-mer-san-ge. Sep-
tem-bers him-mel er så blå og pluds-lig er der sky-er og
so-len tar en sol-top på dra-pe-ret med et par by-ger.

Sangen kan undtagelsesvis synges på
"Septembers himmel er så blå"

Øjeblikket
man jager det hele livet
og vil ofre alt
for få sekunder
af afklaret ro
og lykke
Bagefter
kan man varme sig ved det
resten af livet
smile
og vide
at man fandt det faktisk ikke
Man blev fundet

1. De lyse nætter er forbi
og skyggerne blir lange
og toner klatrer ned i hi
fra lette sommersange
Septembers himmel er så blå
og pludselig er der skyer
og solen tar en soltop på
draperet med et par byger

2. Og træerne får højdeskræk
og tynges ned af frugten
og fuglene på gennemtræk
transitter midt i flugten
Man syntes lykken kom forbi
og pludselig er den fløjet
på ryggen af en poesi
med glimt af stjerner i øjet

3. Og solen putter sig og går
i seng omkring de 8
og pludselig er det efterår
og livet... kan man nå det?
Man tro'de der var mere tid
og pludselig har man brugt den
som øjeblikkets lille bid
og smag af evighedsfrugten

4. Af kærlighedens frugt og saft
i stærke gudedrikke
vi fødes med en tyngdekraft
til store øjeblikke
Som øjeblikkets stjernesrud
der pludselig får en datter
en evighed der bryder ud
i en guddommelig latter

5. Man vækkes af den smukke sang
i vindens undertoner
den høje luft, den dybe trang
til ro og refleksioner
De lyse nætter er forbi
og pludselig blir der stille
jeg tar de levendes parti
med næsen i en kamille

Tekst: Arne Andreasen, 2001
Musik: Jens Nielsen, 2001